# ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
## F. G. JACOBS
## της 13ης Μαρτίου 1997 *

1. Στις εν λόγω τρεις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις, η Επιτροπή ζητεί να αναγνωριστεί, σύμφωνα με το άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΚ, ότι το Βασίλειο του Βελγίου δεν συμμορφώθηκε προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη μη θεσπίζοντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή ορισμένων οδηγιών της Επιτροπής σχετικά με τις επικίνδυνες ουσίες.

2. Η υποθέση C-356/96 αφορά την οδηγία 91/410/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 1991, για δέκατη τέταρτη προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων ουσιών [1].

3. Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/410 προβλέπει ότι:

«Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν πριν από την 1η Αυγούστου 1992 τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία και πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά. Εφαρμόζουν τις εν λόγω διατάξεις το αργότερο την 1η Νοεμβρίου 1992.»

4. Η υπόθεση C-313/96 αφορά την οδηγία 93/21/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 1993, για δέκατη όγδοη προσαρμογή στην τεχική πρόοδο της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου [2].

5. Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/21 προβλέπει ότι:

«Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ, το αργότερο την 1η Ιουλίου 1994, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία, εξαιρουμένων των διατάξεων που εφαρμόζονται στις φορητές οβίδες αερίων που περιέχουν βουτάνιο, προπάνιο ή υγραέριο. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.»

6. Η υπόθεση C-358/96 αφορά την οδηγία 93/90/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 1993, σχετικά με τον κατάλογο των ουσιών που αναφέρονται στο άρθρο 13, παράγραφος 1, πέμπτη περίπτωση, της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ [3].

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η αγγλική.

1 — ΕΕ 1991, L 228, σ. 67.

2 — ΕΕ 1993, L 110, σ. 20.

3 — ΕΕ 1993, L 277, σ. 33.

7. Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/90 προβλέπει ότι:

«Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, πριν από τις 31 Οκτωβρίου 1993, τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.»

8. Το Βέλγιο δεν αμφισβήτησε το ότι δεν μέτεφερε στο εσωτερικό του δίκαιο τις οδηγίες και βεβαιώνει με το υπόμνημα αντικρούσεώς του σε κάθε υπόθεση ότι σύντομα θα θεσπιστούν τα αναγκαία μέτρα.

9. Επομένως, τα αιτήματα της Επιτροπής πρέπει να γίνουν δεκτά.

## Πρόταση

10. Συνεπώς, έχω την γνώμη ότι το Δικαστήριο θα πρέπει:

1) να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις αναγκαίες διατάξεις για να μεταφερθούν στο εσωτερικό δίκαιο:

   — η οδηγία 91/410/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 1991, για δέκατη τέταρτη προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσσεγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων ουσιών·

   — η οδηγία 93/21/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 1993, για δέκατη όγδοη προσαρμογή στην τεχική πρόοδο της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων ουσιών· και

   — η οδηγία 93/90/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 1993, σχετικά με τον κατάλογο των ουσιών που αναφέρονται στο άρθρο 13, παράγραφος 1, πέμπτη περίπτωση, της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου,

   παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη·

2) να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.